

NVNC ET TEM-
PV. ET RES. POSTVLANT VT
QVÆ SOLENNES CEREMO-
NIAE. DEBENT TRACTA-

ri à me pera-
gantur.

QVare primo tibi ex institutoe Srenifs: piæ memo-
riæ Imperatoris Maximiliani do annulum aureum, mo-
neo te hac ceremonia vt cogites vniuersam Encyclope-
diam ad bonum Poëtam spectare.

Secundo propono tibi librum apertum vt memine-
ris te linguarum ac artium bonarum studio & bonorū
autorum lectione occupatum esse, atq; ad imitationē
optimorum te componere debere. In historias deniq;
& scripta Poëtica, quæ præsertim ad bonos mores for-
mandos spectant, tanquam in speculum inspicere iu-
beo.

Hortor autem te in primis hoc loco vt morum mo-
destiam, quæ hactenus te nobis commendauit secteris:
ac custodias, longè furorem Poëticum flagitiosum il-
lum fugias.

Est genus hominum qui se optimos Poëtas putant:
nec sunt, imo ne Poëtæ quidem sunt, ij serio illud Poë-

tæ:

te imitantur. Aude aliquid breuibus Gyaris & carcere dignum, si vis esse aliquid, &c.

Primo enim illi deliberato consilio stultescunt paulo post ex stultis insani sponte fiunt, hinc nihil inausum & intactum relinquunt, vt sub figmento illius scelerati furoris, quam boni sint Poetae & viri se indicent. Sed mehercle ij cogitare debebant vitia vix studio & diligentia regendi vitam celari posse, tantum abest vt laudem mereantur, si se vt Sorices suo iudicio produnt, atq; scurras immodestos & ebriosas sues pro bonarum literarum studiosis ostentant & alijs execrandos proponunt.

Sed tu quocunq; modo potes horum scelera execrare, ac alijs ostende non legitimus furorem Poeticum hunc esse, sic fiet vt illi dignum suo furore praemium accipiant, & honor ac dignitas Poeticae professionis defendatur. Furor Poeticus afflatus quidam est ex quo animi affectus vel motus proficiscitur, qui Graecis protrepticus dicitur, similimus illi, quo iuuenes puellas deperunt, Vtq; illi amatores puellas cum quodam furore & impetu, sic hoc furore capti bonas artes prosequuntur, cumq; affectus impetu suo foras in actiones se profundat, & cogitatio mentem in varias res distrahat, haec aequè vt illi pro ratione obiectorum negotiorum subineptiores interdum spectantur nihil autem sceleratum & spontaneae insaniae ostendunt.

Fatendum quidem est hilariiores sæpenumero & animosiores esse bonos Poëtas non occupatos laboribus & studijs, neq; mirum id quidem. Agilitas enim spirituum subtiliorū & calor cordis, amorisq; feruor quo & literarum studia prosequuntur & operum susceptorum successum sperant hoc efficit, Neq; prætereo hoc loco cum nascantur Poëtæ potius quam fiant, quod raro egregia ad hexim dispositio ex astris oriatur & spiritu illo coelesti agitetur, sine potenti & foelici positu Martis cum alijs constellationibus huc spectantibus, æque vt Mathematicis & subtilioribus mechanicis cōtingit. Possem hoc nō modo exemplis, sed rationibus etiam multis confirmare.

Verum ad te redeo Ecarde & tibi nunc demum lauream coronam ab Imperatore Sacratiss. Maximiliano ad hoc deputatam impono, per hoc te moneo vt res dignas immortalitate tractes. Postremo osculum pacis offero quo quidem concordia & pietatis te memorem esse iubeo, Vt autem scelerati est mouere seditiones, turbare hominum tranquillitatem, Ita anilis animi esse puta, & grande contra iustitiam ac pias leges peccatum quassibet à quolibet iniurias pati, sed tamen legitime te repellere iubeo.

His peractis Ego nomine loco & autoritate Inuictiss. Imperatoris Ferdinandi I. P. F. P. P. consentiente Sereniss. Bohemorum Rege Maximiliano optimo

mo Principe Poëtā Laurateū te creo & in nomine in
diuiduæ Trinitatis Patris, Filij & spiritus Sancti re-
nuntio. Et confero tibi dona priuilegiaq; omnia ad
Poëtas spectantia. Et do potestatem legendi, profiten-
di, & in honestis ac concessis materijs, hic & ubiq; lo-
corum in vniuerso Romano Imperio, commentandi,
Atq; vt quid sentiam de Poësi porro intelligas, hanc
breuem Elegiam de Insula Poëtarum & propter te &
auditores recito.

DESCRIPITIO

INSVLÆ POE-

TARVM.

TEmpus erat prono quo Sol agit aurea curru
Lumina sub fluctus Hesperis vnda tuos
Quando Viennensi ductum me nuper ab vrbe
Parua procellosa cymba vehebat aqua.
Quæ mihi proposui modo tangere, tangere rura
Nox vetat, in medijs me quia cingit aquis
Applicat ad ripæ latus vdam Nauita cymbam,
Atq; ait hospitium sylua sit ista tibi.

Egre: